

**ת"פ 23584/03 - מדינת ישראל נגד קיטרינג דילקטיב בעמ, ח.פ.
שבתאי עקיבא**

בית דין אזרוי לעובדה בחיפה

ת"פ 23584-03-13

27 נובמבר 2014

לפני: כב' השופטת דלית גילה
הנאשמים

מדינת ישראל
ע"י ב"כ: עו"ד יגנני רובין

הנאשמים

1. קיטרינג דילקטיב בעמ, ח.פ. 513901462
2. שבתאי עקיבא
ע"י ב"כ: עו"ד בסטוני ועו"ד ח'ורי

הכרעת דין

1. החלטתי לזכות את הנאשמים מהعبירות שיויחסו להם, ولو מחתמת הספק; להלן תפורת הנמקות:

כתב האישום ייחס לנאים עבירה של פגיעה בהיקף משרה של עובדת בהרion, ללא היתר כדין, בגיןוד להוראות סעיפים 9א' ו-14(א)(13) לחוק עבודה נשים, התשי"ד-1954 (להלן: **חוק**). בתום פרשת התביעה טענו הנאשמים, כי אין עליהם להסבירハウיל זוז לא הוכחה, ولو לא כוארה, ובהחלטה מיום 8.7.14 - נדחתה בקשתם (להלן: **ההחלטה**). נאשם 2 בחר להיעיד (להלן: **הנאשם**), ועשה כן בישיבת 21.10.14; הוא היה עד ההגנה היחיד בשם ושם נאשמת 1 (להלן: **הנאשמה** או **החברה**).
2. העבירה שיויחסה לנאים הייתה, כי ביום 1.6.08 הודיע לעובדת של הנאשמה, בשם אורטל דודו (להלן: **העובדת**), שלושה חודשים לאחר שהודיעה על הייתה בהרion, על שינוי בתנאי העסקתה - כך שתחל עובדתה מהשעה 11:00 בבוקר, מדי יום, ולא בשעה 09:00, כפי שעבדה עד למועד זה, וזאת - מבלי לבקש מאת שר התעשייה, המסחר והתעסוקה היתר לפגיעה בהיקף המשרה של העובדת [היום ההיתר נדרש מר הכללה]. לנאשם ייחסה העבירה של הנאשמה, כמעסיקה, מכח אחריות של נושא משרה בתאגיד, בהיותו בזמן רלוונטיים לכתב אישום זה מנהל החברה ובבעל השליטה בה - עובדה עליה אין חולק.
3. גם על כך שהעובדת הודיעה על הריונה, והנאשמים לא קיבלו היתר, כחוק, לצמצום משרתה - אם היה צה - אין מחלוקת [עובדת 4 לעובדות האישום, והודאת הנאשמים בה - עמ' 4, ש' 23; וכן אישור של

עמוד 1

© verdicts.co.il - כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין

הנאשם, באמרתו לחוקר התמ"ת - **ת/5, דף 2, ש' 28-21; דף 3, שם, ש' 1-4.**

.5. כפי שצוין בהחלטה - הראיה המרכזית, להוכחת המיחס לנאים, היא דברי העובדת, שהעידה לפני ואף הוגש מכתבם שכתבה לנאים [ת/1]; פניות שלה למשרד התמ"ת [ת/2, ת/3]; תלושי שכרה [ת/4]; רישום של שעות עבודה [ת/5]; ודבריה בחקירתה במשרד התמ"ת [ג/2, ג/3].

.6. לgresת העבודה, כשהיא התקבלה לעבודה בשירות הנאים, סיכם איתה הנאשם על שעות עבודה מה-09:00 עד **14:30**, במשרדי חמשה ימים בשבוע, ללא כל הגבלה [עמ' 6, ש' 19-15], וכן היה עד חדש **1/06**, בו קיבל הדעה מהמנהל האישית שלה, גבי אושרת ביטון (להלן: **אושרת**), שמיום המחרת עליה הגיע רק בשעה **11:00**, ללא סיבה, והנאשם אישר, לשאלתה, שאלה שעות העבודה החדשות [עמ' 7, ש' 1-3]. רק בעקבות פנייתה למשרד התמ"ת חזרו שעות העבודה לקדמותן, בהמשך שובו שונים השעות, קר שתחל בשעה **11:00**, באותו מקום **09:00**, ולאחר תלונה נוספת של החזרו שעות העבודה, באופן זמני, למתקנת המלאה, ולאחר חודש שוב הורדו שעות העבודה [עמ' 7, ש' 4-25].

.7. העובדת אישרה עוד בחקירתה הנגדית, כי עבדה באריזת חמגיוט משעה **09:00** עד **11:00** [עמ' 6, ש' 11], וידע לה, שבימים **יולי-אוגוסט ועד אחרי החגים** "לא מגישים חמגיוט בכלל" [עמ' 12, ש' 30]; אך, כאמור, לטענתה - הנאשם סיכם איתה, מראש, על יום עבודה מ-**09:00** עד **14:30** [עמ' 6, ש' 15-19], ורק אחרי שהודיעה שהיא בהריון, החלו להפחית את שעות העבודה, כפי שתיארה.

.8. גם אושרת העידה במשפט, כעדת תביעה, ולgresתה - שעות העבודה הקבועות של העובדת היו מה-**11:00** עד **14:30**, כקופאיות, ורק מדי פעם, במידת הצורך, אושרת הייתה מזמנת אותה לעבודה מ-**09:00**, כדי לעזור באריזת חמגיוט, עד שעת תחילת העבודה בקופה [עמ' 16, ש' 11-28].

.9. הן העבודה והן אושרת העידו, כי הנאשם הוא שקבע את שעות העבודה של העובדת, אולם, העובדת עצמה אישרה, כי מהות עבודתה הייתה "קופאית בחדר האוכל ואוירזת חמגיוט לבית הספר" [עמ' 10, ש' 28-29], וכי אוירזת חמגיוט החלה כשהגיעה בלילה, בין **09:00** ל-**11:00**, ובשעה **09:30-10:00** החלה לעבוד בקופה [שם, ש' 30-32].

.10. לgresת הנאומים, מפי הנאשם, מדובר בעבודת בשכר שעתי, אשר שעות העבודה היו בהתאם לצרכי הנאים. היא התקבלה ע"י הנאשם לעבוד כקופאית בחדר האוכל בקיבוץ אושא, מ-**11:00** ועד **14:30**, וכשהשלה אותו האם אפשר לקבל עוד שעות השיב לה, שניתן באריזת חמגיוט לבית הספר הריאלי, שהיא אז לקוח של הנאים, במשך שעתיים ביום, מהשעה **09:00** עד **11:00**, כפוף ומוגנתה במסגרת העבודה עם בית-הספר, כי הוא לא עובד בכל ימות השנה, וכן היא התקבלה לעבודה; כשהיתה אוירזת חמגיוט נוספת לעבודת שעתיים עבודה, בין השעה **09:00**, לערר, ועד **11:00** [עמ' 22, ש' 12-21; עמ' 23, ש' 11-16; עמ' 25, ש' 4-13]. העבודה קיבלה הנחיות, מתי הגיע, מאושרת, שעת ההתחלה הייתה גמישה גם כשהיא צורך באריזת חמגיוט, והעובדת הפסיקה להיות מזמנת לאוירזת

חמציאות, בשל הקץ, בו אין לימודים רק קיינות, וכן מאחר שלא חדש חזה לאספוקתן עם בית-הספר הריאלי [עמ' 23 פרוטוקול].

.11 רישום שעות העבודה של העובדת - בדף הנקודות שצורפו לחקירה הנאשם במשרד התמ"ת [**ת/5**].
מצבע, אמנם, על מתכונת של עבודה סידרה משעה **09:00**, פלאס מינוס, עד **14:30**, לערך, מתחילה **11:00** העסקתה ובמשך **6** חודשים **12/07 - 5/08**, כולל, ושינוי - כך שהתחילה את יום העבודה בשעה **11:00** - רק בחודש **6** ואילך, מועד בו אין חולק שהעובדת הייתה בהריון, אבל - גם בחודשים קודמים יש ימים מסוימים בהם החלה לעבוד רק ב-**11:00** [למשל, בחודש **4/08**, ביום חול המועד פsch], דבר המתישב עם קורלציה בין שעות העבודה לימי פעילות בבית-ספר. לאחר ששמעתי את סיכומי הצדדים, חזרתי ועינתי במכלול החומר שהוגש לבית-הדין וشكلתי את הדברים לכאן ולכאן - אני מאמין לנאשם, כי הסביר לעובדת, מראש, שעונות העבודה באריזת חמציאות הן תלויות הזמנה מבית-הספר, ויש לתת לנאים להנות מהספק, שמא הפחתת שעות העבודה היא, אכן, תוצאה של תזמון ההזמנות, בלבד.

.12 דברי הנאשם נתמכים גם בעדות אושרת ואף מקבלים אישוש מה בעדות העבודה. העבודה אישרה, שעובתה הרכבה משתי מטלות: אריזת חמציאות בשעות הבוקר, כשבועת הגעה גמישה [רואים ברישום **08:30 עד 09:30**, פחות או יותר], עבודה בקופה, באופן קבוע, משעה **11:00**. היא הוסיפה ואישרה בעדותה, כדלקמן [עמ' 12, ש' 32-23]:

ש. את יודעת מהעבודה, שמ-08.15.7.08 ובהמשך חדש 8/08 עד 9/08 - חדש חג'י תשרי,
אין עבודה בבית הספר?

ת. אז למה לא עבדתי ב-8/9? סlipה, אני מושבה - שבחדש 7/08 עבדתי עם החמציאות.
אני יודעת שיש תקופה בקץ שבה לא צריך לספק חמציאות לבתי הספר, אבל הנאשם
עבדה גם עם צהרוןיהם וגנים וכנראה שהוא צריך לספק להם.

ש. לגנים צריך לארוז חמציאות של אוכל מבושל עם זהה עופ וכאליה?
ת. לצהרוןיהם בודאי.

ש. את יכולה לאשר שכח חדש ולי כמעט וחודש אוגוסט לא מגישים חמציאות בכלל, עד
אחרי החגים, כי בתי הספר והגנים לא עובדים?
ת. אני יכולה לאשר את זה.

.13 התרשםתי, כי נוכח העבודה שהעובדת החלה לעבוד בחודש **12/07**, באמצע שנת לימודים, ועד סוף שנה"ל עבדה רוב הזמן גם בשעות הבוקר באריזת חמציאות, ותכן שלא זכרה את הסיקום של הנאשם אותה, כשהובהיר לה, מראש, שעונות העבודה באריזת חמציאות הן תלויות הזמנות, המושפעות מזמן החופשיות בבית-הספר, חופשיות שגם העבודה מודעת להן. לכן, כאשר התקרב הקץ והיו ימים בהם לא נדרשה אריזת חמציאות, היא החלה להتلון על התנכלות לה, עקב הריוונה. אבל, היו גם ימים קודמים בהם לא החלה לעבוד מהבוקר.

.14. מובן, כי לו היו לפנינו תנאי העבודה המוסכמים, במסמך בכתב, הייתה המחלוקת בנושא זה מצטמצמת, בرم, האישום שלפני לא עסוק בסוגיה זו ומאחר שאנו במשפט פלוי, כל ספק אמור לפעול לטובת הנאשימים.

.15. הנאשם לא הכחיש שנודע לו על הרינהה של העובדת, ממנה, כבר כמה חדשם לפני הקייז, ועובדת היא, שלא שינה את תנאי העסקתה עד סוף שנת-הלימודים, כאשר החלו להצטמצם ההזדמנויות לחמגייזות, כפי שהובחר מראש שיקרה.

.16. אני מאמינה לנאים, שבית-הספר הריאלי לא חידש את ההתקשרות עם הנאשם בעניין אריזת החמגייזות, ولكن לא קרא עוד לעובdet לביצוע מטלה זו בשעות הבוקר, לפני התחלת עבודתה בקופפה, בשעה 00:11, עד צאתה לחופשת לידה, בתחילת חדש 08/11. העובדת טענה, שהדבר השפיע על דמי הלידה שקיבלה מהמוסד לביטוח לאומי, אבל, היא לא הציגה אסמכתא לתשלומים אלה; אך, גם אם כך קירה - אין בזאת כדי להפוך את הדבר לעבירה שנעבירה ע"י מי מהנאשימים.

.17. לדידי, העובדה שבאופן מעשי פחתו שעות העבודה של העובדת בחודשים האחרונים להעסקתה, לעומת החודשים הקודמים, כאשר היא בהרין, אין בה די, כשלעצמה, כדי לקבוע שהמעסיקה פגעה "בהיקף המשרה או בהכנסה" של העובדת, בניגוד לאיסור בסעיף 9א'(א) לחוק, אשר זה היה הסיכון על היקף העבודה, מראשיתה, מותנה לצרכי העבודה ובהזדמנויות בתחום אריזות חמגייזות; ואצליר - תקופת העבודה של העובדת אצל הנאשם, עד הפחתה הנטענת, הייתה חדשם ספורים, והיה זה "החופש הגדול" במערכת החינוך, המשפיע על הזמנת החמגייזות, הראשון בתקופת העבודה.

.18. גרסת ההגנה הייתה עקבית, עדות הנאשם בבית-הדין תואמת את הגרסה שמסר עת נחקר ע"י מפקח התම"ת וממנה עולה, כי העובדת התקבלה לעבודה קבועה כקופאית וכן הייתה התניה על מספר שעות העבודה שלה, עם החמגייזות, ולא הוסכמה עימה מסגרת קבועה של עבודה מ-09:00 עד 14:30, בהכרח, כל יום. מכיוון שהעובדת התקבלה, מלכתחילה, לעבודה במשרה חילkit, ולא נקבעה לה מסגרת נוקשה ומחייבות של שעות עבודה, לא ניתן - לדעתו - ליחס למאשימה פגעה בהיקף "המשרה" של העבודה; ומכאן - גם אין ליחס עבירה לנאים.

.19. את החלופה של פגעה ב"הכנסה", הקבועה בהוראות סעיף 9א'(א) לחוק, יש - לטעמי - לפרש כמכוונת להפחיתה בערך שעת העבודה, כדי למנוע מצב בו מעסיק ינסה לפגוע בעובדת בהרין לא על דרך צמצום בהיקף משרתה, אלא, בשינויהתמורה שתתקבל עבורה. גם מצב זה לא התקיים בעניינינו, שכן, הנאשمت תגמלה את העבודה באותו אופן בכל תקופה העבודה, ואף הועלה ערך שעת העבודה, החל מחודש 08/7, מ-20 ל-20.7 למשך 7/4. [ראו תלושי השכר - **ת/4**].

.20. בהיותה עבדת שעתית, במשרה חילkit, אשר מראש הסביר לה, כי שעות העבודה במטלה מסוימת, עמוד 4

אריזת חמגשיות, ישתנו לפי הזמנות שיתקבלו - העיתוי של סיום המטלה הזו, בחודשים לפני הלידה, אינה תוצאה של מעשה מכון של הממעטיקה, וודאי לא בoodאות הנדרשת לשם הרשעה בפליליים.

.21 לא ניתן להטעם אף מהעובדה, שהעובדת, שלא חזרה לעבודה אצל הנואשת לאחר סיום חופשת הלידה, לא הגישה תביעה אזרחית נגד מעסיקתה לשעבר, על אף שסעיף **13א'** לחוק מאפשר פסיקת פיצוי כספי, בגין הפרת הוראות החוק.

.22 לא מצאתי שיש להרשות מי מהנאשמים בעבירה אחרת מזו שיוחסה להם בכתב האישום, מכח סעיף **184** חוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982, שלא ניתנה להם הזדמנויות סבירה להתגונן מפני מצב צהה, במהלך ניהול המשפט. אשר כל כן - זכוכו הנואשמים, כאמור בפתח הכרעת הדין.

.23 זכות ערעור לבית-הדין הארץ לעבודה, בירושלים, תוך **45** ימים.

ניתנה היום, 27 בנובמבר 2014.

באישור בא-כח הצדדים - המזיכרות תמציא להם העתק בפקס.